

Lovforslag nr. L 182. Fremsat den 20. marts 2002 af integrationsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven¹⁾

(Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold samt ophævelse af adgangen til opsættende virkning ved påklage af visse afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere m.fl.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 1 og 2, ændres »fritaget for arbejdstilladelse« til: »fritaget for krav om arbejdstilladelse«.

2. I § 16, stk. 1, ændres »fritaget herfor« til: »fritaget for krav herom«.

3. I § 33, stk. 1, 2. pkt., ændres »reglen i stk. 3, 1. pkt.« til: »reglerne i stk. 3, 1. og 3. pkt.«.

4. I § 33, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som er omfattet af EF-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort.«

5. I § 43, stk. 6, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

6. § 59, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der

1) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i, rejse gennem eller opholde sig her i landet,

- 2) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse her i landet med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land,
- 3) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land eller
- 4) for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land.«

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 1-5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6, fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

Stk. 2. Udlændingelovens § 33, stk. 1, 2. pkt., og § 33, stk. 3, 3. pkt., som henholdsvis ændret og indsat ved denne lovs § 1, nr. 3 og 4, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden. Såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigel-

¹⁾ Loven gennemfører i medfør af artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

ser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og indhold

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold. Direktivforslaget er endnu ikke vedtaget formelt af Rådet, men dette forventes at ske inden for kort tid. Direktivforslaget er optrykt som bilag 3 til lovtæksten.

Lovforslagets fremsættelse på nuværende tidspunkt skal ses i sammenhæng med justitsministerens forslag nr. L 118 til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.), der gennemfører en rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold. Der henvises til Folketingstidende 2001/-02, 2. samling, tillæg A, s. 2925.

Mens direktivforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger, hvilke handlinger medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner for, indeholder forslaget til rammeafgørelse bestemmelser, der fastlægger, hvilke sanktioner der skal fastsættes for de i direktivforslaget nævnte handlinger. Der er således tale om en tæt sammenhæng mellem de to retsakter.

Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rammeafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender ikke deltage i Rådets kommende vedtagelse af direktivforslaget. Direktivet vil ikke være bindende for og ikke finde anvendelse i Danmark.

Det fremgår imidlertid af direktivforslagets præambel, at der er tale om en retsakt til udbygning af Schengenreglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter

bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenlande.

I forbindelse med direktivforslagets snarlige vedtagelse i Rådet vil Danmark således kunne meddele, at der er fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre direktivet i dansk ret.

Det foreliggende lovforslag indebærer på baggrund af direktivforslaget en ændret affattelse af udlændingelovens bestemmelse om menneskesmugling. Der henvises til afsnit 2 samt lovforslagets § 1, nr. 6.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at udlændingelovens regler om administrativ udvisning og om mulighederne for fuldbyrdelse af afgørelser herom er tilstrækkelige i forhold til EU/EØS-statsborgere m.fl., som måtte deltage i uroligheder, optøjer og lignende – f.eks. i forbindelse med deltagelse i demonstrationer i tilknytning til de møder, der skal afholdes i Danmark under det danske EU-formandskab i 2. halvår af 2002. Lovforslaget indebærer på den baggrund, at der skabes hjemmel i udlændingeloven til, at klager over afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når de pågældende alene opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2. Der henvises til afsnit 3 samt lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Lovforslaget indeholder herudover enkelte andre, tekniske præciseringer af udlændingelovens bestemmelser. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 5.

Det bemærkes, at der i bemærkningerne til lovforslaget henvises til integrationsministeren og Integrationsministeriet. Det gælder også de steder, hvor der i lovtæksten henvises til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration eller Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

2. Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold

2.1. Direktivforslagets indhold

Efter Schengenkonventionens artikel 27, stk. 1, er Schengenlandene forpligtet til at indføre passende sanktioner over for alle, der i berigelsesøjemed hjælper eller søger at hjælpe en udlænding med at indrejse i eller opholde sig på et Schengenlands område i strid med dette lands lovgivning om udlændinges indrejse og ophold.

Direktivforslaget har til formål at tilnærme medlemsstaternes lovgivning vedrørende menneskesmugling med henblik på at bekæmpe ulovlig indvandring. Direktivforslagets regler skal i den forbindelse erstatte den gældende bestemmelse i Schengenkonventionens artikel 27, stk. 1.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra a, at hver medlemsstat fastsætter passende sanktioner over for enhver, der forsætligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at indrejse til eller rejse gennem en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse. Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra b, fastsætter hver medlemsstat endvidere passende sanktioner over for enhver, der i berigelsesøjemed forsætligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 2, kan enhver medlemsstat beslutte ikke at iværksætte sanktioner med hensyn til den i direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra a, definerede adfærd ved at anvende sin nationale lovgivning og praksis, hvis formålet er at yde den pågældende person humanitær bistand.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 2, at hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i direktivforslagets artikel 1 omhandlede sanktioner også kan iværksættes over for enhver, der er anstifter af eller meddelagtig i eller forsøger at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra a og b.

Efter direktivforslagets artikel 3 træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i direktivforslagets artikel 1 og 2 omhandlede lovovertrædelser undergives sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning.

Direktivforslagets artikel 4 vedrører gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne. Det fremgår af ar-

tikel 4, stk. 1, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden to år efter offentliggørelsen af direktivet.

Efter direktivforslagets artikel 5 ophæves Schengenkonventionens artikel 27, stk. 1, to år efter offentliggørelsen af direktivet.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 6, at direktivet træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

2.2. Direktivforslagets tilknytning til forslag til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold

Som anført i afsnit 1 er baggrunden for, at lovforslaget fremsættes på nuværende tidspunkt, at direktivforslaget er knyttet til et forslag til rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

Denne sammenhæng skyldes, at direktivforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger, hvilke handlinger medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner for, mens forslaget til rammeafgørelse indeholder bestemmelser, der fastlægger, hvilke sanktioner der skal fastsættes for de i direktivforslaget nævnte handlinger. Det følger således af forslaget til rammeafgørelse, at medlemsstaterne skal tage de nødvendige skridt for at sikre, at de i direktivforslaget nævnte handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er virksomhedsfulde, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne, har afskrækkende virkning og kan medføre udlevering.

Rammeafgørelsen er fremsat med hjemmel i EU-traktatens afsnit VI, artikel 29, artikel 31, litra e, og artikel 34, stk. 2, litra b, hvilket indebærer, at Danmark deltager fuldt ud i vedtagelsen af dette forslag.

Der er opnået politisk enighed i EU om rammeafgørelsens indhold. Danmark har imidlertid taget et parlamentarisk forbehold over for forslaget til rammeafgørelse. Justitsministeren har den 26. februar 2002 fremsat forslag nr. L 118 til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.) (jf. Folketingstidende 2001/02, 2. samling, tillæg A, s. 2925). Ved lovforslaget gennemføres rammeafgørelsen i dansk ret ved en ændring af straffelovens § 125 a.

Rammeafgørelsen er optrykt som bilag 5 til justitsministerens lovforslag.

Såfremt justitsministerens lovforslag nr. L 118 vedtages, vil Danmarks parlamentariske forbehold kunne hæves. Det forventes, at forslaget til rammeafgørelse og direktivforslaget kan vedtages af Rådet på et råds-møde snarligt derefter.

2.3. Danmarks stilling i forbindelse med direktivfor-slaget

Som anført i afsnit 1 blev der på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 opnået politisk enighed om forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold. Rådets formelle vedtagelse af direktivforslaget forventes som anført i afsnit 1 at finde sted inden for kort tid. Direktivforslaget er optrykt som bilag 3 til lovteksten.

Da direktivforslaget har hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 61, litra a, og artikel 63, stk. 3, litra b, er forslaget omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Traktaten om Den Europæiske Union og til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum.

Danmark vil således ikke deltage i Rådets kommende vedtagelse af direktivet, der ikke vil være bindende for og ikke vil finde anvendelse i Danmark, jf. protokollens artikel 2.

Det fremgår af direktivforslagets præambel, at direktivforslaget udgør en udbygning af Schengenreglerne. Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i Protokollen om Integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre en rådsafgørelse som nævnt ovenfor, overvejer Schen-

genlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. protokollens artikel 5, stk. 2.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet og Danmarks deltagelse i vedtagelsen af rammeafgørelsen, jf. afsnit 2.3., taler for, at Danmark gennemfører det foreslåede direktiv i sin lovgivning.

I forbindelse med direktivforslagets vedtagelse i Rådet vil Danmark kunne meddele, at der er fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre direktivet i dansk ret. Såfremt lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført det foreslåede direktiv i sin nationale lovgivning.

Når direktivforslaget er vedtaget af Rådet, og tidspunktet for direktivets ikrafttræden er fastlagt, fastsætter integrationsministeren tidspunktet for bestemmelsernes ikrafttræden. Bestemmelserne skal senest træde i kraft på det tidspunkt, hvor medlemsstaterne skal have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Ifølge direktivforslagets artikel 4 skal dette ske inden to år efter offentliggørelsen af direktivet.

Storbritannien har i overensstemmelse med artikel 3 i Protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands Stilling, der er knyttet til traktaterne, ved skrivelse af 30. oktober 2000 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af direktivet, jf. direktivets præambel. Dette indebærer, at direktivet fuldt ud er gældende i relation til Storbritannien.

Irland har efter det oplyste endnu ikke meddelt, om det ønsker at deltage i anvendelsen af direktivet.

For så vidt angår Norge og Island fremgår det af direktivets præambel, at direktivet udgør en udbygning af Schengenreglerne, som omhandlet i Schengenassocieringsaftalen med Norge og Island. Ifølge de procedurer, der er fastsat i associeringsaftalen, gælder de rettigheder og forpligtelser, der følger af direktivet, også for Norge og Island og for forbindelserne mellem Norge og Island og de medlemsstater i Fællesskabet, som direktivet er rettet til.

2.4. Direktivforslagets gennemførelse i dansk ret

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig i Danmark, med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i Danmark med henblik på herfra at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt. På samme måde straffes endvidere den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

Udlændingelovens § 59, stk. 5, suppleres af straffelovens § 125 a, hvorefter menneskesmugling, jf. udlændingelovens § 59, stk. 5, under skærpene omstændigheder kan straffes med op til 4 år. Hvis det af justitsministeren fremsatte lovforslag nr. L 118 af 26. februar 2002 (jf. Folketingstidende 2001/02, 2. samling, tillæg A, s. 2925) vedtages, vil strafferammen blive sat op til 8 år.

Som anført i afsnit 2.1. fremgår det af direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra a, at hver medlemsstat fastsætter passende sanktioner over for enhver, der forsættligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at indrejse til eller rejse gennem en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse. Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 1, litra b, fastsætter hver medlemsstat endvidere passende sanktioner over for enhver, der i berigelsesøjemed forsættligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne således fastsætte sanktioner over for forsættlig bistand til ulovlig indrejse i og gennemrejse af den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat, uanset om bistanden ydes for vindings skyld og altså med berigelsesforsæt. Direktivforslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner over for forsættlig bistand til ulovligt ophold i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, når bistanden ydes med berigelsesforsæt.

Det foreslås, at udlændingelovens § 59, stk. 5, affattes i overensstemmelse hermed, idet det dog fastholdes, at bistand til ulovligt ophold i Danmark er strafbar, uanset om bistanden er ydet med berigelsesforsæt. Det bemærkes i den forbindelse, at direktivforslaget ikke er til hinder for, at der nationalt gælder skærpede regler i forhold til direktivets regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

3. Ophævelse af adgangen til opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen ved påklage af afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 13. juli 2001 har Rådet – bl.a. på baggrund af urolighederne i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15.-16. juni 2001 – vedtaget et sæt konklusioner om sikkerheden i forbindelse med Det Euro-

pæiske Råds møder og andre arrangementer, som kan forventes at give anledning til lignende problemer. Det fremgår bl.a. af konklusionerne, at borgere inden for Den Europæiske Union skal have ret til frit at give udtryk for deres meninger og deltage i fredelige forsamlinger – rettigheder, som er afspejlet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det fremgår samtidig, at borgerne skal have ret til at udøve disse rettigheder under vilkår, som ikke udgør nogen trussel mod deres egen sikkerhed eller mod sikkerheden for andre borgere eller ejendom. Det fremgår endvidere bl.a. af konklusionerne, at værtslandet har ansvaret for at opretholde den offentlige orden i forbindelse med Det Europæiske Råds møder og andre lignende arrangementer, og at en række operationelle foranstaltninger kan hjælpe med til at reducere risikoen for alvorlige forstyrrelser af den offentlige orden – herunder foranstaltninger vedrørende grænsepassage, f.eks. udsendelsesforanstaltninger, der er truffet som led i opretholdelse eller genoprettelse af den offentlige orden.

De danske udlændingemyndigheder har i forbindelse med forberedelsen af varetagelsen af det danske EU-formandskab i 2. halvår af 2002 foretaget en gennemgang af udlændingelovens regler om administrativ udvisning og om mulighederne for fuldbyrdelse af afgørelser herom med henblik på at vurdere, om disse regler er tilstrækkelige til at varetage sikkerheden i forhold til bl.a. EU/EØS-statsborgere, som måtte deltage i uroligheder, optøjer og lignende – f.eks. i tilknytning til de møder, der skal afholdes i Danmark under det danske formandskab.

Efter udlændingelovens § 25 a kan en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises ved administrativ afgørelse, bl.a. hvis den pågældende har begået berigelseskriminalitet eller har overtrådt lov om euforiserende stoffer, eller hvis hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Efter udlændingelovens § 25 b kan en udlænding udvises ved administrativ afgørelse, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Udrejsefristen forudsættes som udgangspunkt fastsat til straks, idet administrative udvisninger betragtes som påtrængende tilfælde, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt.

EU/EØS-statsborgere kan kun udvises efter disse regler i det omfang, det er foreneligt med EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Spørgsmålet om udvisning af EU-/EØS-statsborgere af ordensmæssige hensyn er bl.a. reguleret i Rådets

direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, som ændret senest ved Rådets direktiv 75/35/EØF af 17. december 1974. I henhold til direktivets artikel 5, stk. 1, 2. pkt., kan en EU/EØS-statsborger midlertidigt opholde sig på den pågældende stats område, indtil beslutning om udstedelse eller nægtelse af opholdstilladelse er truffet. Derimod indeholder direktivet efter ordlyden ikke pligt til at meddele opsættende virkning i forbindelse med klager over beslutning om udvisning.

Efter EF-Domstolens praksis kan en EU/EØS-statsborger kun afvises eller udvises under henvisning til den offentlige orden, hvis den offentlige orden kan anses for at være truet. Dette antages alene at være tilfældet, såfremt der foreligger en »virkelig og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn«, jf. f.eks. EF-Domstolens dom i Calfa-sagen (sag C-384/96).

Det fremgår endvidere af rådsdirektivets artikel 7, at en beslutning om nægtelse af at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller om udvisning skal meddeles den pågældende. I meddelelsen skal det angives, inden for hvilken frist den pågældende skal forlade landet. Bortset fra påtrængende tilfælde må denne frist ikke være kortere end 15 dage, når vedkommende endnu ikke har modtaget en opholdstilladelse, og i alle øvrige tilfælde ikke kortere end 1 måned.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 3, har en klage over bl.a. afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, såfremt afgørelsen påklages inden syv dage efter, at den er meddelt den pågældende, hvis udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet.

Klagen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen både i tilfælde, hvor den udlænding, der udvises ved administrativ afgørelse, er en EU/EØS-statsborger, der opholder sig her i landet som turist, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1, og i tilfælde, hvor udlændingen er en EU/EØS-statsborger, der er meddelt opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6. Tilsvarende gælder for tredjelandsstatsborgere, der som familiemedlemmer til EU/EØS-

statsborgere er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 2 og 4, og § 6.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at det i praksis har vist sig at være uhensigtsmæssigt, at klager over udvisningsafgørelser vedrørende EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, tillægges opsættende virkning, når der er tale om personer, der opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2. Det gælder navnlig i de tilfælde, hvor udvisningen sker på grund af berigelseskriminalitet, ulovlig besiddelse og brug af euforiserende stoffer eller forstyrrelse af den offentlige orden, eller fordi den pågældende opholder sig ulovligt her i landet.

Baggrunden herfor er, at fuldbyrdelsen af udvisningen i disse tilfælde som følge af klagesagsbehandlingen kan komme til at ligge tidsmæssigt langt fra det forhold, som gav anledning til udvisningen. Herved forspildes formålet med udvisningen, idet udlændingen får mulighed for at fortsætte eller gentage de handlinger, som var baggrunden for udvisningen, hvis den pågældende ikke kan frihedsberøves.

Det er således en vigtig forudsætning for en effektiv fuldbyrdelse af afgørelser om administrativ udvisning, at det fastslås i udlændingeloven, at klager over afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når de pågældende opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at der indføres en sådan bestemmelse i udlændingeloven.

Såfremt der træffes afgørelse om udvisning af en EU/EØS-statsborger, som har opholdsbevis eller opholdstilladelse i Danmark, eller som opfylder betingelserne for opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6, vil der fortsat skulle meddeles opsættende virkning, hvis den pågældende påklager afgørelsen inden for 7 dage.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske, herunder kommunaløkonomiske, eller administrative konsekvenser.

5. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at indebære erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne.

6. Hørte myndigheder

Lovforslaget er sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amnesty International, Amtsrådsforeningen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, De Etniske Minoriteters Landsorganisation, Den

Danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Flygtninge-nævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsamtmand, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre landsret, Retspolitisk Forening, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Rigsadvokaten, Rigspolitechefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsamtsjuristforeningen samt UNHCR.

7. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske konsekvenser.	Der henvises til det anførte under positive konsekvenser.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget skønnes ikke at indebære administrative konsekvenser.	Der henvises til det anførte under positive konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Der henvises til afsnit 2 og 3.	

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Ved den foreslåede ændring af § 14, stk. 1 og 2, præciseres det, at de i bestemmelsen nævnte udlændinge er fritaget for krav om arbejdstilladelse. Den foreslåede ændring af § 16, stk. 1, er en konsekvens heraf.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter udlændingelovens § 25 a kan en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises ved administrativ afgørelse, bl.a. hvis den pågældende har begået berigelseskriminalitet eller har overtrådt lov om euforiserende stoffer, eller hvis hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Efter udlændingelovens § 25 b kan en udlænding udvises ved administrativ afgørelse, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 3, har klager over bl.a. afgørelser om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, så

fremt afgørelsen påklages inden syv dage efter, at den er meddelt den pågældende, bl.a. hvis udlændingen er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 3, 3. pkt., har en udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som er omfattet af EF-reglerne, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 eller 2, ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b er afgjort.

Den foreslåede bestemmelse vedrører EU/EØS-statsborgere, der opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1, og som udvises ved administrativ afgørelse efter udlændingelovens §§ 25 a eller 25 b. Klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b vil således i disse tilfælde ikke have opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Tilsvarende gælder for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig her i landet i en kortere periode som familiemedlemmer til EU/EØS-statsborgere, der er turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 2.

For så vidt angår EU/EØS-statsborgere – og tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til sådanne – der er meddelt opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6, vil klager til Integrationsministeriet over Udlændingestyrelsens afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b også fremover have opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis afgørelsen påklages til Integrationsministeriet inden syv dage efter, at den er meddelt den pågældende. Tilsvarende gælder for statsborgere i et af de andre nordiske lande, som har haft bopæl her i landet, samt udlændinge, der hidtil har haft opholdstilladelse her i landet.

Såfremt der træffes afgørelse om udvisning af en EF/EØS-statsborger, som opfylder betingelserne for opholdsbevis eller opholdstilladelse i medfør af reglerne i EF/EØS-bekendtgørelsen, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, og § 6, vil der fortsat skulle meddeles opsættende virkning, hvis den pågældende klager over afgørelsen inden for 7 dage.

Klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om administrativ udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b vil fortsat ikke have opsættende virkning, når afgørelsen vedrører en statsborger i et af de andre nordiske lande, som ikke har haft bopæl her i landet, eller en udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse her i landet.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en afgørelse om administrativ udvisning som udgangspunkt fastsætter udrejsefristen til straks, da der i disse tilfælde normalt vil være tale om påtrængende tilfælde, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 5

Der er tale om en lovteknisk korrekturrettelse.

Til nr. 6

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og rejse samt ulovligt ophold. Der henvises nærmere herom til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 1, skal medlemsstaterne iværksætte passende sanktioner over for enhver, der forsætligt hjælper en tredjelandsstatsborger med at indrejse til eller rejse gennem en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse. Medlemsstaterne skal endvidere iværksætte passende sanktioner over for enhver, der med berigelsesforsæt forsætligt hjælper en tredjelandsstatsborger med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

Efter direktivforslaget skal medlemsstaterne således fastsætte sanktioner over for forsætlig bistand til ulovlig indrejse i og gennemrejse af den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat, uanset om bistanden ydes med berigelsesforsæt. Direktivforslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner over for forsætlig bistand til ulovligt ophold i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, når bistanden ydes med berigelsesforsæt.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 5, 1. pkt., er forsætlig bistand til ulovlig indrejse og ulovligt ophold i Danmark strafbar, uanset at der ikke måtte foreligge berigelsesforsæt. Efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 5, 2. og 3. pkt., er bistand til ulovlig indrejse i et andet land fra eller gennem Danmark derimod alene strafbar, når bistanden er sket for vindings skyld. Strafferammen er i alle tilfælde bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det foreslås, at § 59, stk. 5, affattes i overensstemmelse med direktivforslagets bestemmelser, idet det dog fastholdes, at bistand til ulovligt ophold i Danmark er strafbar, uanset om bistanden er ydet med be-

rigelsesforsæt. Strafferammen foreslås fortsat at være bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det foreslås i § 59, stk. 5, nr. 1, at den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i, rejse gennem eller opholde sig her i landet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 5, 1. pkt., idet det dog er præciseret, at også bistand til ulovlig gennemrejse af Danmark er strafbar.

Der stilles fortsat ikke krav om berigelsesforsæt ved anvendelsen af bestemmelsen i dens nye udformning. Bistand til ulovlig indrejse i eller gennemrejse af eller ulovligt ophold i Danmark er således strafbar, uanset om bistanden er ydet med berigelsesforsæt. Det bemærkes i den forbindelse, at direktivforslaget ikke er til hinder for, at der nationalt gælder skærpede regler i forhold til direktivets regler.

Det foreslås endvidere i § 59, stk. 5, nr. 2, at den, der forsætligt bistår en udlænding med at indrejse her i landet med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land, jf. den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 5, nr. 3.

Bestemmelserne erstatter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 5, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede affattelse af § 59, stk. 5, nr. 2 og 3, indebærer, at der – i modsætning til, hvad der gælder efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 5, 2. og 3. pkt. – ikke stilles krav om berigelsesforsæt ved anvendelsen af bestemmelserne. Det er i den forbindelse præciseret i de foreslåede bestemmelser, at alene forsætlig bistand til indrejse her i landet med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land eller til ulovlig indrejse i eller gennemrejse af et andet land er strafbar.

Det er endvidere præciseret i de foreslåede bestemmelser, at bistand til indrejse i eller gennemrejse af et andet land alene er strafbar, hvis der vil være tale om ulovlig indrejse i eller gennemrejse af det pågældende land. Det betyder, at bistanden alene er strafbar, hvis udlændingens indrejse i eller gennemrejse af det pågældende land er ulovlig efter det pågældende lands lovgivning vedrørende udlændingens indrejse og gennemrejse.

Det er i den forbindelse præciseret i de foreslåede bestemmelser, at også bistand til ulovlig gennemrejse af et andet land er strafbar.

Det foreslås, at de foreslåede bestemmelser gælder generelt for så vidt angår bistand til ulovlig indrejse i eller gennemrejse af andre lande, uanset om det på-

gældende land er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber eller Schengenkonventionen. Herved vil Danmark kunne opfylde eventuelle andre internationale forpligtelser, som Danmark måtte påtage sig i den henseende i forhold til andre lande end EU- og Schengenlandene.

Det foreslås endvidere i § 59, stk. 5, nr. 4, at den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Bistand til ulovligt ophold i et andet land er efter den foreslåede bestemmelse alene strafbar, hvis bistanden er sket for vindings skyld. I og med, at der stilles krav om, at bistanden er sket for vindings skyld, omfatter den foreslåede bestemmelse kun forsætlige forhold.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse gælder generelt for så vidt angår bistand til ulovligt ophold i andre lande, uanset om det pågældende land er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber eller Schengenkonventionen. Herved vil Danmark kunne opfylde eventuelle andre internationale forpligtelser, som Danmark måtte påtage sig i den henseende i forhold til andre lande end EU- og Schengenlandene.

Efter direktivforslagets artikel 1, stk. 2, kan Schengenlandene undlade at fastsætte sanktioner ved bistand til ulovlig indrejse i eller gennemrejse af et land, hvis formålet har været at yde den pågældende udlænding humanitær bistand.

Det bemærkes hertil, at den forhøjelse af strafferammen i den dagældende bestemmelse om menneskesmugling i udlændingelovens § 59, stk. 3, fra bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder til bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, som blev vedtaget ved lov nr. 33 af 18. januar 1995 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand, efter forarbejderne til loven ikke tog sigte på privatpersoner, der forsøger at hjælpe f.eks. familiemedlemmer eller religiøse trosfæller til sikkerhed uden tanke for personlig vinding. Der henvises til lovforslag nr. L 85 af 30. november 1994 (jf. Folketingstidende 1994/95, tillæg A, s. 895).

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre herpå. Domstolene kan således i forbindelse med strafudmålingen fortsat lægge vægt på, om bistanden er sket ud fra sådanne hensyn.

Det bemærkes, at straffelovens almindelige bestemmelser om forsøg og medvirken finder anvendelse.

Det bemærkes endelig, at det med de foreslåede bestemmelser i § 59, stk. 5, nr. 1-4, ikke tilsigtes at fravige de almindelige bestemmelser i straffelovens kapi-

tel 2 om, hvilke handlinger der hører under dansk straffemyndighed.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, at lovforslagets § 1, nr. 1-5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

I § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås det, at tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 6, fastsættes af integrationsministeren.

Det bemærkes hertil, at lovforslagets § 1, nr. 6, har til formål at gennemføre forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold i dansk ret. Direktivforslaget er endnu ikke vedtaget af Rådet. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Det foreslås, at integrationsministeren bestemmer, at lovforslagets § 1, nr. 6, træder i kraft senest på det tidspunkt, hvor medlemsstaterne skal have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Ifølge direktivforslagets artikel 4 skal dette ske inden to år efter offentliggørelsen af direktivet. Integrationsministeren træffer be-

stemmelse herom, når direktivforslaget er vedtaget af Rådet, og tidspunktet for direktivets ikrafttræden er fastlagt.

Det bemærkes, at idømmelse af straf ved overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 59, *stk. 5, nr. 1-4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 – i overensstemmelse med almindelige strafferetlige principper, jf. herved straffelovens § 3 – alene vil kunne ske, hvis overtrædelsen finder sted efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås endvidere i § 2, *stk. 2*, at udlændingelovens § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 33, *stk. 3, 3. pkt.*, som henholdsvis ændret og indsat ved lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, alene finder anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden. Såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden på Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001:

§ 14. Følgende udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse:

1)-7) - - -

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at andre udlændinge er fritaget for arbejdstilladelse.

§ 16. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at en udlænding, som har arbejdstilladelse eller er fritaget herfor, skal være medlem af en arbejdsløshedskasse, og om, at den, der beskæftiger en udlænding, skal underrette arbejdsformidlingen.

Stk. 2. - - -

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse og beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglen i stk. 3, 1. pkt.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EF-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2.

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, *stk. 1* og 2, ændres »fritaget for arbejdstilladelse« til: »fritaget for krav om arbejdstilladelse«.

2. I § 16, *stk. 1*, ændres »fritaget herfor« til: »fritaget for krav herom«.

3. I § 33, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »reglen i stk. 3, 1. pkt.« til: »reglerne i stk. 3, 1. og 3. pkt.«.

4. I § 33, *stk. 3*, indsættes som 3. pkt.:

»En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som er omfattet af EF-reglerne, jf. § 2, *stk. 1* og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort.«

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 4-11. ---

§ 43. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.

5. I § 43, *stk. 6*, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«.

§ 59. ---

1)-4) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i Danmark med henblik på herfra at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt. På samme måde straffes endvidere den, der for vindings skyld bistår en udlænding med at indrejse i et andet land, hvor udlændingen vil blive afvist eller tilbagesendt.

6. § 59, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der

- 1) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i, rejse gennem eller opholde sig her i landet,
- 2) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse her i landet med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land,
- 3) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land eller
- 4) for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land.«

Bilag til f. t. l. vedr. udlændingeloven

Bilag 2

Spalte- og sidehenvisninger til Folketingstidende vedrørende behandlingen i Folketinget af den oprindelige udlændingelov og senere relevante ændringslove

Lov nr. 226 af 8. juni 1983 (Udlændingeloven) (Lovforslag nr. L 105 af 20. januar 1983)		
Skriftlig fremsættelse den 20. januar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 4502
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg A	sp. 2027
1. behandling den 2. februar 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 5316
Betænkning afgivet den 27. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 1935
1. del af 2. behandling den 30. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12152
Tilføjelse til betænkning den 31. maj 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2775
2. del af 2. behandling den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12587
Tillægsbetænkning afgivet den 2. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg B	sp. 2845
3. behandling den 3. juni 1983:	Folketingstidende 1982/83 FF	sp. 12847
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1982/83 Tillæg C	sp. 609

Lov nr. 33 af 18. januar 1995 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand (Opstramninger i åbenbart grundløs-proceduren m.v.) (Lovforslag nr. L 85 af 30. november 1994)

Skriftlig fremsættelse den 30. november 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1188
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg A	s. 895
1. behandling den 6. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1453
Betænkning afgivet den 13. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg B	s. 191
2. behandling den 15. december 1994:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 1817
3. behandling den 12. januar 1995:	Folketingstidende 1994/95 FF	s. 2123
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1994/95 Tillæg C	s. 217

Lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.) (Lovforslag nr. L 222 af 10. april 1997)

Skriftlig fremsættelse den 10. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 4804
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg A	s. 4757
1. behandling den 17. april 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 5812
Betænkning afgivet den 20. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1061
2. behandling den 22. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 7580
Tillægsbetænkning afgivet den 28. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg B	s. 1414
3. behandling den 30. maj 1997:	Folketingstidende 1996/97 FF	s. 8288
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 1996/97 Tillæg C	s. 809

Lov nr. 458 af 7. juni 2001 om ændring af udlændingeloven (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.) (Lovforslag nr. L 191 af 20. marts 2001)

Skriftlig fremsættelse den 20. marts 2001:	Folketingstidende 2000/01 Tillæg A	s. 5648
Lovforslaget som fremsat:	Folketingstidende 2000/01 Tillæg A	s. 5618
1. behandling den 27. marts 2001:	Folketingstidende 2000/01 FF	s. 5736
Betænkning afgivet den 10. maj 2001:	Folketingstidende 2000/01 Tillæg B	s. 1297
2. behandling den 23. maj 2001:	Folketingstidende 2000/01 FF	s. 8649
Tillægsbetænkning afgivet den 30. maj 2001:	Folketingstidende 2000/01 Tillæg B	s. 1824
3. behandling den 1. juni 2001:	Folketingstidende 2000/01 FF	s. 9256
Lovforslaget som vedtaget:	Folketingstidende 2000/01 Tillæg C	s. 1043

Bilag 3

Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra a), og artikel 63, stk. 3, litra b),

under henvisning til Den Franske Republiks initiativ²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af Den Europæiske Unions mål er, at der gradvis indføres et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket bl.a. indebærer bekæmpelse af ulovlig indvandring.
- (2) Der bør derfor sættes ind for at bekæmpe hjælp til ulovlig indvandring, både hjælp til ulovlig grænsepassage i snæver forstand, og hjælp, der har til formål at opretholde netværk, der udnytter mennesker.
- (3) Med henblik herpå er det vigtigt at foretage en tilnærmelse af eksisterende lovgivning; der bør navnlig fastlægges dels en præcis definition af den pågældende lovovertrædelse og undtagelserne derfra, som er emnet for dette direktiv, dels minimumsregler for sanktioner, juridiske personers ansvar og jurisdiktion, som er emnet for Rådets rammeafgørelse .../.../RIA af om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold³⁾.
- (4) Dette direktiv har til formål at definere hjælp til ulovlig indvandring og derved sikre en mere effektiv gennemførelse af rammeafgørelse .../.../RIA.
- (5) Dette direktiv supplerer andre instrumenter, der er vedtaget med henblik på bekæmpelse af ulovlig indvandring, ulovlig beskæftigelse, menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

(6) Dette direktiv er en videreudvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådets for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁴⁾.

(7) I overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, gav Det Forenede Kongerige ved skrivelse af 30. oktober 2000 meddelelse om, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

(8) I medfør af artikel 1 og 2 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette instrument, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om dette instrument til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette instrument i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Generelle lovovertrædelser

1. Hver medlemsstat fastsætter passende sanktioner:
 - a) over for enhver, der forsætligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at indrejse til eller rejse gennem en medlemsstats område og derved overtræde

- den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges indrejse eller gennemrejse
- b) over for enhver, der i berigelsesøjemed forsætligt hjælper en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, med at opholde sig på en medlemsstats område og derved overtræde den pågældende stats lovgivning vedrørende udlændinges ophold.

2. Enhver medlemsstat kan beslutte ikke at iværksætte sanktioner med hensyn til den i stk. 1, litra a), definerede adfærd ved at anvende sin nationale lovgivning og praksis, hvis formålet er at yde den pågældende person humanitær bistand.

Artikel 2

Anstiftelse, meddelagtighed og forsøg

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1 omhandlede sanktioner også kan iværksættes over for enhver, der

- a) er anstifter af eller
b) er meddelagtig i eller
c) forsøger at begå

én af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a) og b).

Artikel 3

Sanktioner

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1 og 2 omhandlede lovovertrædelser undgives sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den [...] ²⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 5

Ophævelse

Artikel 27, stk. 1, i Schengen-konventionen af 1990 ophæves fra [...] ³⁾. Hvis en medlemsstat under anvendelse af artikel 4, stk. 1, gennemfører dette direktiv inden ovennævnte dato, finder den omhandlede bestemmelse ikke mere anvendelse på denne medlemsstat fra og med gennemførelsesdatoen.

Artikel 6

Ikrafttrædelsen

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

²⁾ EFT C 253 af 4.9.2000, s. 1.

³⁾ Se side ... i denne EFT.

⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁵⁾ To år efter offentliggørelsen af dette direktiv.

Til lovforslag nr. L 182. Skriftlig fremsættelse (20. marts 2002)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven¹⁾ (Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold samt ophævelse af adgangen til opsættende virkning ved påklage af visse afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere m.fl.).

(Lovforslag nr. L 182).

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold. Direktivforslaget er endnu ikke vedtaget formelt af Rådet, men dette forventes at ske inden for kort tid.

Lovforslaget har bl.a. til formål at gennemføre direktivforslaget i dansk ret.

Lovforslagets fremsættelse på nuværende tidspunkt skal ses i sammenhæng med justitsministerens forslag nr. L 118 til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven, der gennemfører en rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

Mens direktivforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger, hvilke handlinger medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner for, indeholder forslaget til rammeafgørelse bestemmelser, der fastlægger, hvilke sanktioner der skal fastsættes for de i direktivforslaget nævnte handlinger. Der er således tale om en tæt sammenhæng mellem de to retsakter.

Danmark deltager i vedtagelsen af rammeafgørelsen. Som følge af forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender deltager Danmark derimod ikke i Rådets snarlige vedtagelse af direktivforslaget. Direktivet vil ikke være bindende for og ikke finde anvendelse i Danmark.

Det fremgår imidlertid af direktivforslagets præambel, at der er tale om en retsakt til udbygning af Schengenreglerne. Danmark skal efter proceduren i artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, inden seks måneder efter Rådets afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre afgørelsen i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenlande.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet og Danmarks deltagelse i vedtagelsen af rammeafgørelsen taler for, at Danmark gennemfører det foreslåede direktiv i sin lovgivning.

I forbindelse med direktivforslagets snarlige vedtagelse i Rådet vil Danmark kunne meddele, at der er fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre direktivet i dansk ret. Såfremt lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført det foreslåede direktiv i sin nationale lovgivning.

Lovforslaget indebærer på den baggrund en ændret affattelse af udlændingelovens § 59, stk. 5, om menneskesmugling, som betyder, at forsætlig bistand til ulovlig indrejse i eller gennemrejse af Danmark eller et andet land er strafbar, uanset om bistanden ydes for vindings skyld. Forsætlig bistand til ulovligt ophold i Danmark er ligeledes strafbar, uanset om bistanden ydes for vindings skyld, mens forsætlig bistand til

¹⁾ Loven gennemfører i medfør af artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold.

ulovligt ophold i et andet land alene er strafbar, når bistanden ydes for vindings skyld.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at udlændingelovens regler om administrativ udvisning og om mulighederne for fuldbyrdelse af afgørelser herom er tilstrækkelige i forhold til EU/EØS-statsborgere, som måtte deltage i uroligheder, optøjer og lignende – f.eks. i forbindelse med deltagelse i demonstrationer i tilknytning til de møder, der skal afholdes i Danmark under

det danske EU-formandskab i 2. halvår af 2002. Lovforslaget indebærer på den baggrund, at det fastslås i udlændingeloven, at klager over afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere og andre personer, der er omfattet af EF-reglerne, ikke tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, når de pågældende alene opholder sig her i landet i en kortere periode som turister, arbejdssøgende eller lignende, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 2.